

THEATER / Voorstelling | Delen dit artikel:

Bizar biljartavondje vol beweging

RECENSIE: HET HUIS VAN BOURGONDIË – BAR
BOB

Moon Saris

Recensent
muziek, theater,
kunst

dinsdag 12 februari 2008 / door: Moon Saris / Fotograaf:
Wildvlees

De criticasters van Jef Van gestel zullen verrast

zijn: in zijn nieuwste, het bizarre Bar Bob, laat hij meer dan ooit achter het verhaal kijken en sluit hij zich bovendien aan bij de theatervernieuwing door ook beweging in te zetten als verteltaal. Tegelijkertijd zullen de fans van zijn bijzondere, kleine werk zeker niet teleurgesteld zijn.

Deze montageachtige voorstelling bevat, hoewel behoorlijk wat absurder dan voorheen, tal van gekke, Van-gestelse vondsten en bovendien het heerlijke acteerwerk van vier topacteurs die het zure onderwerp dragelijk maken.

Halalkut

Hoewel, zuur?
Het is eerder triest hoe de vier hoofdpersonen en de gastvrouw zich door hun biljartavondje in Bar Bob slaan.

[\[http://8weekly.nl/images/art/6070-2.jpg\]](http://8weekly.nl/images/art/6070-2.jpg)

~

Met elkaar, maar

heel eenzaam. Totnogtoe vertelde Jef Van gestel in zijn voorstellingen het verhaal vooral in de tekst, met een klemtoon, mimiek of houding voor de diepere lagen. In Bar Bob zijn de teksten vrijwel louter illustratief voor de beklemmende vicieuze cirkel waarin de naamloze – en daardoor bij uitstek universele – gasten zich bevinden. Zoals de racistische perfectionist, die ratelt over zijn eindeloze bestelling bij de bakker en over hoe hij boos werd toen het meisje met het vod op haar kop, die halalkut, het lef had te vragen “Anders nog?” Of de meelijwekkende sukkel, die met

‘interessante’ feitjes over de wereld en haar bewoners de aandacht eerder verder van zich afkeert dan naar zich toetrekt. Verder zijn er de Russische poetsvrouw, die zo murw is van het leven dat ze aan zelfkastijding doet om nog iets te voelen, en de dochter van de gastvrouw, wier afhankelijke leventje bestaat uit de bar, haar moeder en de gasten. De gastvrouw zelf, die laat er in haar keihard gefluisterde intro, intermezzi en uitro geen misverstand over bestaan: ze haat het er, houdt de bar van haar overleden Bob open tegen haar zin. Maar ze doet het wel, en dat bindt deze vijf mensen: het onvermogen weg te gaan van een plek (eigenlijk: een *state of mind*) waaraan ze hangen terwijl ze er eigenlijk niet moeten willen zijn. “Voilà, ik ben weg. Dag hè. Het was fijn. Merciekes. Saluutjes... Vooruit, nog eentje dan.”

Ultratragisch

In Bar Bob is een hoofdrol weggelegd voor de beweging en de bijbehorende belichting. In het klassiek ingerichte, redelijk chique

<http://8weekly.nl/images/art/6070-4.jpg>

~

café speelt het leven zich af rondom de centraal gepositioneerde biljarttafel en af en toe bij moeders piano aan de zijkant. Tijdens het intro van mams (in het echte leven Jef Van gestels moeder, Dotty Leemans) komen de vier acteurs bij het biljart langzaam in beweging. Dicht bijeen geclusterd trippelen ze er omheen, terwijl er af en

toe eentje ‘uit de band springt’. Ook verderop in het stuk heeft de encenering alle schijn van een choreografie, die dan ook tot stand kwam met hulp van choreografe Karolien Verlinden. Met als verrassende uitschieters een snelle Russisch-Tirooms-Spaanse mars en de duetachtige *encounters* tussen eerst de perfectionist en het meisje (een versierpoging uitmondend in een vrijpartij) en later de perfectionist en de sukkel (een duel dat van spel naar serieus glijdt). Mooi is het hoe soms het oog wordt getrokken naar iets wat zich in het donker afspeelt, terwijl de rest van de vloer helder verlicht is.

De krachtige acteurs halen stuk voor stuk het beste uit zichzelf door, vermoedelijk meer dan ooit, tussen de regels door te praten. An Hackselmans, Nathalie Meskens, Tom Ternest en Sus Slaets laten bovendien zien hoe iets ultratragisch en verontrustends vrijwel voortdurend ook komisch kan zijn. Ternest bijvoorbeeld met zijn buigzame stem, steeds net iets te hoog, en Hackselmans met haar flexibele gezichtsspieren die traploos schakelen van boos op alles en iedereen naar genietend van een binnenpretje. En dat allemaal perfect getimed.

Bar Bob is een, zeker voor Van gestels begrippen, abstracte tragikomedie waarin weinig hoop doorschemert tot en met het bizarre einde, als de geest van Bob opduikt uit het niets en het *game over* verklaart. Maar... de spiegelende schreeuw om aandacht van de vijf beklagenswaardige figuren zal na de voorstelling lang echoën, en hopelijk voorkomen dat een nieuwe gast zich opsluit in zijn (zelfgekozen) zielige zelf.

Kijk [hier](http://www.huisvanbourgondie.nl) [http://www.huisvanbourgondie.nl] voor

meer informatie over deze voorstelling.

Het Huis van Bourgondië - Bar Bob

Link: Het Huis van Bourgondië

Artiest: Het Huis van Bourgondië

Gezien op zaterdag 09 februari 2008 **in** Het Huis van Bourgondië, Maastricht

Advertentie

Reageer op dit artikel

Een reactie toevoegen

Ook op Facebook plaatsen

Plaatsen als **Jef Van Geste**

Sociale plug-in van Facebook